

De politierechter

JOCHEM DAVIDSE &

ALOYS OOSTERWIJK

De politierechter

Alledaagse criminaliteit

Inhoud

- Een verborgen geschiedenis van Nederland 7
1. Een gretige bekentenis / rechtbank Breda 11
 2. De docent draait door / rechtbank Den Haag 14
 3. 'Doet u maar wat' / rechtbank Alkmaar 18
 4. Een schop onder z'n hol / rechtbank Amsterdam 22
 5. Verkeerde zak / rechtbank Zwolle 26
 6. 'Ik alleen water geven' / rechtbank Breda 30
 7. Hete koffie / rechtbank Den Bosch 34
 8. Een impulsieve aankoop / rechtbank Arnhem 38
 9. Ze luisterde niet meer / rechtbank Haarlem 42
 10. 'Het stelt geen ene fuck voor' / rechtbank Arnhem 46
 11. Willems laatste kans / rechtbank Utrecht 50
 12. Over de zeik / rechtbank Breda 54
 13. 'Ik deed alleen zo' / rechtbank Leeuwarden 58
 14. Hennie is geen prater / rechtbank Utrecht 62
 15. 'Vuile kankeragent' / rechtbank Dordrecht 66
 16. Een dure vriendendienst / rechtbank Den Haag 70
 17. 'Wat een pocha!' / rechtbank Leeuwarden 74

18. 'Ik heb iets bij m'n ballen' / rechtbank Amsterdam 77
19. Een bumperklever / rechtbank Breda 81
20. Hooligan nr. 24 / rechtbank Utrecht 84
21. Een vlaag van verstandsverbijstering /
rechtbank Alkmaar 88
22. Een keurige, schone jongen / rechtbank Zwolle 92
23. Even medicijnen halen / rechtbank Den Haag 96
24. Een indrukwekkend ding / rechtbank Utrecht 100
25. 'Ik heb geen bijl' / rechtbank Breda 104
26. Een voorwaartse zwaaibeweging /
rechtbank Alkmaar 108
27. Lijn 53 / rechtbank Utrecht 112
28. Baas of knipper? / rechtbank Amsterdam 115
29. 'U bent vast heel lief' / rechtbank Leeuwarden 119
30. Een fluitje van 99.280 cent / rechtbank Den Bosch 123
31. Nogal respectloos / rechtbank Haarlem 127
32. Hoerenzoon / rechtbank Zwolle 131
33. Het probleem Rinus / rechtbank Amsterdam 134
34. 'U lijkt mij zo'n fatsoenlijke jongen' /
rechtbank Dordrecht 138
35. 'Hij vindt alles een verwijt' / rechtbank Amsterdam 142
36. Slaapplaats gezocht / rechtbank Alkmaar 146
37. Eigen troep, eigen klike / rechtbank Leeuwarden 150
38. Wat zegt u?!? / rechtbank Alkmaar 154

Een verborgen geschiedenis van Nederland

Het gebeurde ergens in november 2012 bij de rechtbank in Amsterdam. De ene rechtszaal zat bomvol, buiten stonden fotografen, verslaggevers en tv-ploegen te wachten. De zaal ernaast was zo goed als leeg. Rechter, officier van justitie, griffier, advocaat, verdachte. En twee mannen in de zaal. De ene, die zo goed als doof is en vergeten is zijn gehoorapparaat aan te zetten, schetst. De andere, die er wat slordig uitziet omdat zijn haar ook deze dag niet doet wat het zou moeten doen, maakt aantekeningen.

Bram Moszkowicz wordt die dag voor lange tijd geschorst, maar dat nieuws gaat aan de twee mannen voorbij. In de zaal waar zij deze dag doorbrengen, is elke vorm van glamour afwezig. De twee kijken en luisteren naar een keurige man die zijn vrouw heeft geslagen. Hij begrijpt nu niet meer waarom en heeft er spijt van. Ze observeren een jongen die terecht staat vanwege een aantal wietplanten. En ze verbazen zich over een alcoholist die drie paraplu's heeft gestolen. Over

geen van deze zaken zal de volgende dag een letter in de krant staan.

Aloys Oosterwijk, de man die schetst, en Jochem Davidse, de man die schrijft, hebben het rijk alleen. Zij gaan aan het einde van de dag naar huis om van de schetsen volwaardige tekeningen te maken en van de aantekeningen kleine perfecte verhalen. Die verschijnen over twee, drie of vier weken in *Panorama* in een rubriek die ‘Politierechter’ heet. Binnen de kortste keren groeide deze rubriek uit tot een hit: veelgelezen en hogelijk gewaardeerd. Geen wonder, de tekeningen van Oosterwijk zijn trefzeker en geven ongekend veel informatie over het karakter van verdachten en slachtoffers. De verhalen van Davidse vertellen complete levensverhalen en schetsen kleine menselijke drama’s met soms grote gevolgen in iets meer dan 500 woorden. Die verhalen samen, en de beste daarvan zijn in dit boek gebundeld, vertellen een verborgen geschiedenis van dit land. Over omgangsvormen, over mensen voor wie geen plek is in deze overgeorganiseerde maatschappij, over echtelijke en burenruzies, over klein geweld, over bescheiden zelfverrijking. Het zijn de verhalen van goede mensen die even de weg kwijt zijn, mannen en vrouwen die pech hebben. En ja, soms zijn het ook de verhalen van mensen die écht slecht zijn.

Oosterwijk en Davidse reizen het hele land door. Ze

wilden niet in de val trappen om zich te beperken tot zaken die in de Randstad spelen. Dat zou te makkelijk zijn en een vertekend beeld geven.

De zaak-Moszkowicz zegt niets over deze tijd, het stilt enkel de behoefte die we hebben om BN'ers te zien hangen. Het is amusement. Davidse lezen en Oostervijk zien gaat veel verder en dieper. Die produceren samen de geschiedenis van Nederland in het tweede decennium van de 21ste eeuw. Wie later wil weten hoe het leven in deze tijd was, hoeft alleen maar dit boek ter hand te nemen. Wie het nu leest, zal zich verbazen, af en toe lachen, zich soms ergeren en regelmatig ook ontroerd zijn.

Frans Lomans

Hoofdredacteur *Panorama*

Een gretige bekentenis

De 32-jarige verdachte komt met grote passen de rechtszaal binnen gebeend. Niet timide of onderdanig zoals anderen, nee, ronduit enthousiast. Alsof hij uren heeft staan wachten in de rij voor de achtbaan en het nu eindelijk zijn beurt is. Hij heeft er zin in. Hij springt zowat in de stoel die pal tegenover de rechter staat, hij buigt zich voorover richting de microfoon en zegt dan oorverdovend: ‘GOEDEMORGEN!!!’

De meeste verdachten die de politierechter ziet verschijnen, hebben naar eigen zeggen niets met de zaak te maken. Ze zijn door een bizar toeval als verdachte aange-merkt of ze hebben het allemaal niet zo kwaad bedoeld of wat dan ook. Maar deze is anders. De uit de kluiten gewassen kerel uit Etten-Leur lijkt juist te zijn gekomen om er absoluut zeker van te zijn dat zijn daden worden bestraft. Terwijl de rechter de hem ten laste gelegde feiten voorleest, bekent hij alvast gretig.

‘KLOPT JA! KLOPT PRECIES, KLOPT PRECIES!’

De rechter kijkt op uit het dossier. Ze vermoedt misschien een lolbroek tegenover zich, maar de verdachte is bloedserieus. Hier en daar komt hij zelfs, nog altijd zeer luid sprekend, met aanvullende details. Altijd in zijn eigen nadeel. Altijd ter bevestiging van zijn schuld. Klopt, hij heeft in een septembernacht in Oudenbosch twee fietsen uit een fietsenzaak gejat. En ja, hij heeft in januari twee scooters gestolen in Zevenbergen. 'KLOPT PRECIËS!' Had-ie niet moeten doen. Dat weet hij zelf ook wel. Na de laatste diefstal is hij daarom direct naar de politie gereden. Het zat hem niet lekker. Hij bekent alles.

Gedurende de zitting blijkt dat de man een IQ van 62 heeft. Dat is laag. Zeer laag. Er is bovendien schizofrenie bij hem vastgesteld en volgens psychologen is hij vermin-